

שונא, יאמרו שאינד בני, וזה יהיה לבשתך. ולבשת ערות אפד, ולבושה וחרפה של אפד. לג) כי כלה היא, נגמרה מהחלטה. לד) אל דוד, בשביל דוד. כי הכלמו אביו, וגם משום שאביו הכלים (ביש) את יהונתן בדבור ובמעשה. לה) למועד דוד, למועד שקבע לו דוד. לו) ירה החצי להעברו, ירה החזן בכח שיעבר אחרי האבן. מא) מאצל הנגב, מקרבת מקום לצד הדרומי של האבן האול. את רעהו, עם רעהו. שהיתה קשה עליהם הפרדה. עד דוד הגדיל, שדוד הרבה לכפות יותר מיהונתן. מב) אשר נשבענו, ותזכר שנשבענו וכו'. ה' יהיה, ה' יהיה עד על השבועה.

לא פי כל־הימים אשר בן־ישי חי על־האדמה לא תפון אתה ומלכותך ועתה שלח וקח אתו אלי פי בן־מות הוא: לב ויען יהונתן את־שאול אביו ויאמר אליו למה יומת מה עשה: לג וימל שאול את־החנית עליו להפנתו וידע יהונתן פי־כלה היא מעם אביו להמית את־דוד: לד ויקם יהונתן מעם השלחן בחרי־אף ולא־אכל ביום־החדש השני לחם פי נעצב אל־דוד פי הכלמו אביו: לה ויהי בפקר ויצא יהונתן השדה למועד דוד ונער קמן עמו: לו ויאמר לנערו רץ מצא נא את־החצים אשר אנכי מורה הנער רץ

והוא־ירה החצי להעברו: לו ויבא הנער עד־מקום החצי אשר ירה יהונתן ויקרא יהונתן אחרי הנער ויאמר הלא החצי מופד והלאה: לה ויקרא יהונתן אחרי הנער מהרה חושה אל־תעמד וילקט נער יהונתן את־החצים ויבא אל־אדניו: לו והנער לא־ידע מאומה אך יהונתן ודוד ידעו את־הדבר: מ ויתן יהונתן את־פלו אל־הנער אשר־לו ויאמר לו לך הביא העיר: מא הנער בא ודוד קם מאצל הנגב ויפל לאפיו ארצה וישתחו שלש פעמים וישקו | איש את־רעהו ויכפו איש את־רעהו עד־דוד הגדיל: מב ויאמר יהונתן לדוד לך לשלום אשר נשבענו שנינו אנחנו בשם יהוה לאמר יהוה יהיה | ביני ובינך ובין זרעי ובין זרעך עד־עולם:

הפטרת פרשת שקלים לשמו"ת ולקריאה בציבור גרפס לעיל ע' קנה

אגרות קודש

ב"ה, אדר"ח אדר ב', תשכ"ב
ברוקלין.

הווי"ח אי"א נוי"נ וכו' מו"ה משה שי

שלום וברכה!

מאשר הנני קבלת מכתבו מכ"ז אד"ר עם המצורף אליו,

ובודאי עומד בקישור עם שאר הארגונים והמוסדות המתעסקים בנוגע לענין הכשרות באה"ק ת"ו ולכל לראש עם הרבנים אשר זה צ"ל מתפקידם הראשי, ואף שכאן אין ידועים פרטי החוקים בזה אבל כנראה שתוקף רשמי לדרישת הרבנים בהאמור והחלטותיהם.

וכיון שנמצא על אתר, בודאי האריכות בהאמור אך למותר, ויהי רצון אשר מני ומינייהו יתקלס שם עילאה ויערה רוח ממרום לטהר הלבבות והמוחות (אשר לענין הכשרות גורם חשוב בזה וכידוע דברי הראשונים כמלאכים בנדון) שכאו"א מעמנו אשר גוי אחד הוא ודתיים שונות מכל עם ודתי הארץ אינם עושים, ודוקא זהו יסוד וסוד קיומם הנצחי בכל מקום ובכל זמן, עאכו"כ בתקופתנו דדרא דעקבתא דמשיחא ובאה"ק אשר עיני ה' אלקיך בה מראשית השנה ועד אחרית שנה.

בברכה לבשו"ט בכל האמור.